

DECIZIE

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Maria Ghervas, Ion Druță

Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către reprezentantul lui Petru Murzac și al lui Andrei Sîrbu, avocatul Victor Cujbă,

în cauza civilă la cererea lichidatorului Cooperativei agricole de producție „Sivcar”, Igor Purcel cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale Cooperativei agricole de producție „Sivcar” în procedura simplificată a falimentului,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, prin care a fost admisă parțial cererea depusă de către lichidatorul Cooperativei agricole de producție „Sivcar”, Igor Purcel cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale Cooperativei agricole de producție „Sivcar” în procedura simplificată a falimentului,

c o n s t a t ă :

La data de 24 februarie 2017, lichidatorul CAP „Sivcar”, Igor Purcel a depus cerere cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale CAP „Sivcar” în procedura simplificată a falimentului,

În motivarea cererii lichidatorul a indicat că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016 a fost admisă cererea introductivă depusă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Ialoveni față de CAP „Sivcar” și a fost intentată procedura simplificată a falimentului față de CAP „Sivcar”.

Menționează că, prin hotărârea enunțată, a fost desemnat în funcția de lichidator al CAP „Sivcar”.

Susține că, conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în cazul insolvenței debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvență intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor, iar conform art. 247 alin. (1) din Legea

enunțată, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

Afirmă că, membri ai organelor de conducere ale debitorului sunt: Vladimir Sarain - fondator/conducător al CAP „Sivcar”; Ina Sarain - fondator/asociat al CAP „Sivcar”; Sergiu Sarain - fondator/asociat al CAP „Sivcar”; Andrei Sîrbu - fondator/asociat al CAP „Sivcar”; Petru Murzac - fondator/asociat al CAP „Sivcar”; Afanasie Volcov - fondator/asociat al CAP „Sivcar”; Dmitrii Volcov - fondator/asociat al CAP „Sivcar” și Parascovia Cazac - contabil-șef al CAP „Sivcar”.

Relevă că, la data intentării procesului de insolabilitate, au fost identificați următorii creditori și, respectiv, suma datoriilor pe care le are debitorul față de creditori și, anume, Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Ialoveni - 595 985,68 lei;

Mai relevă că, la data de 07 noiembrie 2016, a avut loc ședința de validare a creanțelor, în cadrul căreia au fost validate creanțele Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Ialoveni în sumă de 595 985,68 lei.

Invocă că, în legătură cu lipsa masei debitoare și depistarea încălcărilor comise din culpa membrilor organelor de conducere a debitorului, aceștia urmează a fi trași la răspundere subsidiară.

Consideră că, conform art. art. 14 alin. (4), 27 alin. (4) și 248 din Legea insolabilității, atât administratorul înlăturat, fondatorii CAP „Sivcar”, cât și contabilul-șef au lăsat întreprinderea de izbeliște, iar pe cale de consecință, aceasta și-a încetat activitatea, defalcări la buget nu efectuează, dări de seamă la inspectoratul fiscal și direcția statistică nu prezintă, astfel, fiind acumulare restante față de bugetul de stat, conform tabelului de validare în mărime de 595 985,68 lei.

Menționează că, din cauza eschivării transmiterii documentelor de evidență contabilă și comportării cu rea-voință de către administratorul înlăturat al CAP „Sivcar”, co-asociații și contabil-șef, lichidatorul se află în imposibilitate să stabilească existența masei debitoare care ar servi la acoperirea cheltuielilor procesului și satisfacerea creanțelor creditorilor, totodată, prin comportamentul ilegal al membrilor organelor de conducere vizați sunt prejudiciați creditorii și lichidatorul, fapt care a determinat înapoierea cererii de tragere la răspundere subsidiară patrimonială a acestora față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Sușține că, lipsa sau prejudicierea activelor întreprinderii de către membrii organelor de conducere este confirmată prin raportul administratorului provizoriu din 02 septembrie 2016, aprobat prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016 cu privire la intentarea procedurii simplificate a falimentului față de debitor, temeiul de bază instituind lipsa activelor/bunurilor.

Afirmă că, administratorul Vladimir Sarain, co-asociații Petru Murzac, Ina Sarain, Sergiu Sarain, Andrei Sîrbu, Afanasie Volcov, Dmitrii Volcov și contabilul-șef Parascovia Cazac a încălcat și a ignorat în repetate rânduri obligațiile sale stabilite

de prevederile Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, dispozițiile instanței de insolvență și ale administratorului autorizat.

Solicită tragerea la răspundere subsidiară a conducătorului/asociat al CAP „Sivcar”, Vladimir Sarain, a co-asociaților Petru Murzac, Ina Sarain, Sergiu Sarain, Andrei Sîrbu, Afanasie Volcov, Dmitrii Volcov și a contabilului-șef Parascovia Cazac și încasarea din contul acestora în beneficiul CAP „Sivcar” în procedura falimentului simplificat a sumei creanțelor conform tabelului de validare în mărime de 595 985,68 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 a fost admisă parțial cererea depusă de către lichidatorul CAP „Sivcar”, Igor Purcel cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale CAP „Sivcar” și, anume, pe Vladimir Sarain, co-asociații Petru Murzac, Ina Sarain, Sergiu Sarain, Andrei Sîrbu, Afanasie Volcov și Dmitrii Volcov, au fost încasate în mod solidar de la administratorul statutar Vladimir Sarain și co-asociații Petru Murzac, Ina Sarain, Sergiu Sarain, Andrei Sîrbu, Afanasie Volcov și Dmitrii Volcov totalitatea creanțelor validate în sumă de 595985,68 lei la contul de acumulare al CAP „Sivcar”, care constituie datorii față de bugetul public național și a fost aplicat sechestrul asupra mijloacelor bănești și bunurilor administratorului statutar Vladimir Sarain și ale co-asociaților co-asociații Petru Murzac, Ina Sarain, Sergiu Sarain, Andrei Sîrbu, Afanasie Volcov și Dmitrii Volcov în limita sumei de 595985,68 lei.

La data de 01 august 2017, reprezentantul lui Petru Murzac și Andrei Sîrbu, avocatul Victor Cujbă a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de insolvență, solicitând repunerea în termen, admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de insolvență în partea admiterii cererii lichidatorului Igor Purcel cu privire la tragerea recurenților la răspundere subsidiară și aplicării sechestrului pe bunurile lor și emiterea în această parte a unei noi hotărâri cu privire la respingerea cererii cu privire la tragerea acestora la răspundere subsidiară.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârea instanței de insolvență în partea contestată este ilegală, deoarece instanța de insolvență a încălcat și aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Menționează că, recurenții niciodată n-au făcut parte din organele de conducere ale debitorului CAP „Sivcar”.

Susține că, tragerea la răspundere subsidiară a altor persoane decât cele care au făcut parte din organele de conducere ale debitorului, eventual în speță și a membrilor actuali sau foști membri ai cooperativei, este condiționată de stabilirea în acțiunile lor a cauzării insolvenței debitorului prin una din acțiunile enumerate la art. 248 alin.(1) lit. a) - i) din Legea insolvenței și nicidecum din simplu motiv că, anterior doar ar fi fost membri ai cooperativei.

Afirmă că, instanța de insolvență n-a stabilit și/sau constatat, justificat, în nici un fel prin referire la acțiuni concrete temeinicia tragerii la răspundere subsidiară solidară pentru datoriile CAP „Sivcar” de 595 985,68 lei a recurenților, în calitate de foști membri ai cooperativei, cu mențiunea expresă a faptei imputabile cauzării stării de insolvență a debitorului CAP „Sivcar”, care i-ar fi cauzat insolvența, prin una dintre acțiunile enumerate la art. 248 lit. a) - i) al Legii insolvenței.

Astfel, consideră că, instanța de insolabilitate a emis hotărârea contestată cu aplicarea eronată a prevederilor art. art. 248 și 249 din Legea enunțată.

De asemenea, consideră că, instanța de insolabilitate a aplicat o lege (prevedere legală) care nu urma să fie aplicată speței și, anume, art. 15 alin. (1) din Legea insolabilității, deoarece atât instanța de insolabilitate la constatarea insolabilității debitorului CAP „Sivcar” prin hotărârea din 15 septembrie 2016, cât și ulterior, careva organe de urmărire penală n-au constatat fapta insolabilității intenționate a CAP „Sivcar” în procedura simplificată a falimentului. N-au solicitat stabilirea acestui lucru nici creditorii sau organele de autoadministrare a creditorilor (adunarea creditorilor, comitetul creditorilor).

Relevă că, au fost aplicate eronat și prevederile art. art. 14 și 27 ale Legii insolabilității.

Invocă că, recurenților, foști membri în 2007-2009 ai CAP „Sivcar”, nu le poate fi imputată neexecutarea obligației de a depune cerere introductivă de către administratorul și/sau organele de conducere ale CAP „Sivcar”. Aceasta se confirmă și prin hotărârea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 24 martie 2014 (pct. 6.2).

Mai invocă că, lipsa la situația la zi și neprezentarea lichidatorului a documentelor privind activitatea economică a CAP „Sivcar” (rapoartele financiare, documentele de evidență contabilă, registrele activelor, procesele-verbale ale organelor de conducere ale cooperativei, ș. a.) din data fondării până la intentarea procedurii simplificate a falimentului față de debitorul CAP „Sivcar” nu poate fi imputată foștilor membri Petru Murzac și Andrei Sîrbu și nici nu poate justifica temeinicia cererii lichidatorului cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a recurenților pentru creanțele debitorului validate în procesul de insolabilitate.

Declară că, toate obligațiile menționate în hotărârea contestată ca fiind neexecutate nicidecum nu pot fi puse în seama recurenților, foști membri ai CAP „Sivcar”. Ei nicidecum nu pot fi responsabili de neexecutarea acestor obligațiuni de către debitor inclusiv în situația în care și-au retras calitatea de membri ai cooperativei din septembrie 2009 și niciodată n-au făcut parte din organele de conducere ale debitorului CAP „Sivcar”, iar din anul 2009, CAP „Sivcar” și-a trecut activitatea economică din s. Cărbuna, raionul Ialoveni în s. Speia, raionul Anenii Noi (la peste 90 km depărtare), fapt constatat în hotărârea din 15 iunie 2017.

Menționează că, conform procesului-verbal al adunării creditorilor CAP „Sivcar” din 17 ianuarie 2017, anexat la demersul lichidatorului din 24 februarie 2017, reprezentant al debitorului în procedura simplificată a falimentului a fost desemnat Vladimir Sarain, fostul administrator al debitorului CAP „Sivcar”, cu atribuțiile de la art. 88 din Legea insolabilității, el fiind responsabil de executarea obligațiilor menționate cu consecințele de la art. art. 14 și 27 din Legea enunțată.

Susține că, la judecarea unei asemenea cauze, de rând cu normele Legii insolabilității sunt aplicabile și normele respective ale Codului de procedură civilă, inclusiv a prevederilor de la art. art. 8, 25, 26, 27, 118, 121, 122, 123, 130, 211, 239, 240 și 241, care la emiterea hotărârii au fost ignorate.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este declarat în termen, or, din materialele dosarului nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurențelor a hotărârii contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a hotărârii instanței de insolvență și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de insolvență din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016 a fost admisă cererea introductivă depusă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Ialoveni cu privire la intentarea procesului de insolvență față de CAP „Sivcar” și a fost intentată procedura simplificată a falimentului față de CAP „Sivcar”, fiind desemnat în funcția de lichidator al CAP „Sivcar”, Igor Purcel.

La data de 24 februarie 2017, lichidatorul CAP „Sivcar”, Igor Purcel a depus cerere cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale CAP „Sivcar” în procedura simplificată a falimentului și, anume, a conducătorului/asociat al CAP „Sivcar”, Vladimir Sarain, a co-asociaților Petru Murzac, Ina Sarain, Sergiu Sarain, Andrei Sîrbu, Afanasie Volcov, Dmitrii Volcov și a contabilului-șef Parascovia Cazac și încasarea din contul acestora în beneficiul CAP „Sivcar” în procedura falimentului simplificat a sumei creanțelor conform tabelului de validare în mărime de 595 985,68 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 a fost admisă parțial cererea depusă de către lichidatorul CAP „Sivcar”, Igor Purcel cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale CAP „Sivcar” și, anume, pe Vladimir Sarain, co-asociații Petru Murzac, Ina Sarain, Sergiu Sarain, Andrei Sîrbu, Afanasie Volcov și Dmitrii Volcov, au fost încasate în mod solidar de la administratorul statutar Vladimir Sarain și co-asociații Petru Murzac, Ina Sarain, Sergiu Sarain, Andrei Sîrbu, Afanasie Volcov și Dmitrii Volcov totalitatea creanțelor validate în sumă de 595985,68 lei la contul de acumulare al CAP „Sivcar”, care constituie datorii față de bugetul public național și a fost aplicat sechestrul asupra

mijloacelor bănești și bunurilor administratorului statutar Vladimir Sarain și ale co-asociaților co-asociații Petru Murzac, Ina Sarain, Sergiu Sarain, Andrei Sîrbu, Afanasie Volcov și Dmitrii Volcov în limita sumei de 595985,68 lei.

Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, hotărârea instanței de insolvabilitate a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept procedural, respectiv, nu poate fi menținută.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) CPC, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 241 alin. (5) CPC, în motivare se indică circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

La caz, instanța de recurs constată, însă, că contrar prevederilor legale menționate, concluziile instanței de insolvabilitate sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții, trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în cazul insolvabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvabilitate intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Conform art. 247 din Legea menționată, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

Prevederile alin.(1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Conform art. 248 alin. (1) din Legea menționată, dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului, instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvența prin una dintre următoarele acțiuni:

- a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;
- b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;
- c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului;
- d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate;
- e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei;
- f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;
- g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori;
- h) nedeplinirea cererii de intentare a procesului de insolvență conform prevederilor art. 14;
- i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, prin prisma prevederilor legale enunțate, pot fi atrași la răspundere subsidiară membrii organelor de conducere și/sau de supraveghere ale debitorului insolvent, precum și orice altă persoană, care au cauzat insolvența debitorului prin una din acțiunile enumerate la art. 248 alin. (1) din Legea insolvenței.

Totodată, se mai reține că, răspunderea nu devine automat operantă în toate cazurile în care pasivul social nu poate fi acoperit, ci doar atunci când se demonstrează că, prin acțiunea culpabilă și intenționată, subiecții vizați au cauzat starea de insolvență prin săvârșirea a vreo uneia din faptele enumerate în art. 248 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 și a căror consecințe sau materializat prin crearea, menținerea sau aprofundarea stării de insolvență, fiind astfel necesar întrunirea cumulativă a tuturor condițiilor pentru tragerea la răspundere juridico-civilă, adică să existe un prejudiciu; o faptă ilicită; legătura cauzală între faptă ilicită și prejudiciu și vinovăția persoanei responsabile. Iar, în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor indicate este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolvență să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția, ce ar fi putut cauza insolvența debitorului.

Din materialele dosarului rezultă că, instanța de insolvență, la adoptarea soluției, a indicat cumulativ temeiurile de tragere la răspundere subsidiară a

membrilor organelor de conducere ale CAP Sivcar” în procedura simplificată a falimentului, fără a identifica concret pentru fiecare membru în parte acțiunile culpabile și rezultatul acestora, circumstanțe care ar putea servi temei legal pentru tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale FPC „Sivcar”.

Mai mult ca atât, instanța de insolvabilitate a omis să se expună în privința argumentului invocat de către reprezentantul lui Petru Murzac și Andrei Sîrbu, avocatul Victor Cujbă în referință precum că, aceștia niciodată nu au făcut parte din organele de conducere ale debitorului și nu au fost nici salariați din cadrul CAP „Sivcar”, iar participarea lor la fondarea cooperativei în anul 2007 a avut drept scop și s-a limitat doar la transmiterea cotelor lor de teren proprietate privată din extravilanul s. Cărbuna în arendă funciară cooperativei pentru a fi prelucrate.

Totodată, instanța de insolvabilitate nu a dat nici o apreciere răspunsului Primăriei s. Cărbuna, r-nul Ialoveni nr. 169 din 25 aprilie 2017, din care rezultă că, Petru Murzac și Andrei Sîrbu, indicați în actele de constituire în calitate de fondatori ai CAP „Sivcar”, în realitate n-au avut acest statut, includerea lor fiind făcută doar pentru favorizarea prin autoritatea lor a încheierii contractelor de arendă funciară cu cei 340 de proprietari ai terenurilor agricole din extravilanul s. Cărbuna (f. d. 54).

În conexiunea celor relatate, se constată că, instanța de insolvabilitate nu a supus unei analize minuțioase și nu a verificat toate circumstanțele cauzei, care, însă necesitau a fi examinate, prin prisma cadrului legal aplicabil la caz, întru clarificarea tuturor aspectelor importante pentru soluționarea justă a cererii lichidatorului Igor Purcel cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale CAP „Sivcar” în procedura simplificată a falimentului.

Ca urmare, în sensul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, instanța de recurs ține să menționeze că, instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse judecării. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

În speță, prezintă relevanță și faptul că, folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, reieșind din specificul acestuia, presupune prin sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt, care este diferită de la caz la caz.

Sub aspectul celor relatate se constată că, soluția instanței de insolvabilitate nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, iar instanța de recurs este în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, eroarea judiciară în cauză nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil,

comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral hotărârea instanței de insolvabilitate și de a trimite cauza spre rejudecare în instanța de insolvabilitate.

La rejudecarea cauzei, instanța de insolvabilitate urmează să țină cont de cele menționate și, reexaminând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către reprezentantul lui Petru Murzac și al lui Andrei Sîrbu, avocatul Victor Cujbă.

Se casează integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 în cauza civilă la cererea lichidatorului Cooperativei agricole de producție „Sivcar”, Igor Purcel cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale Cooperativei agricole de producție „Sivcar” în procedura simplificată a falimentului, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Maria Ghervas

Ion Druță

Luiza Gafton

Mariana Pitic